

Arif Kurt

- Őirler -

Yayın Tarihi:

15.03.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ağla Sen

ağla sen doyana dek,
sesini duyan olur mısralarında;
buğulu gözlerinden süzülen pınarları silmek isterdim
titreyen ellerimle;
ya da bir tebessüm çizebilmek, duygularının aynasına;
dokunamasamda gözyaşlarına mısralarımla...

Arif Kurt

Allı Morlu

Oy yüreğini sevdiğim,
Ne güzel bakışların var.
Allı morlu boncukları,
Ne güzel takışların var.

Arif Kurt

Aşk Batağı

Her gece seninle uykuya dalıp,
Her sabah sensiz uyanmak;
Ne büyük azaptır bilir misin?
Bütün hayallerim seninle ilgiliyken,
Senin buna ilgisiz kalışının bende yarattığı çelişkiyi anlayabilir misin?
Kaç kez çıkıp gitmek istedim hayatından;
Attığım her adımda daha da çok yaklaştım.
Bin kez 'seni sevmiyorum' dedim silerim diye belki aklımdan;
Kendimi inandıramadım.
İnan denedim, çok çabaladım;
kurtulamadım,
saplanıp kaldığım aşkının batağından.

Arif Kurt

Aşk ve Kendimiz

Kendini kaybedip aşkı bulanlar mıdır
mutlu olanlar?
Yoksa, aşkı unutup kendini bulanlar mı?
Aşkta kendimize yer yoksa eğer,
İçimizde aşkın ne işi var? ...

Arif Kurt

Az KonuŖur, Öz Söylerim

Uzun uzadıya anlatmaya gerek yok,
Herkesin bir düşünceŖi vardır elbet kendince.
Kerli ferli kelimelerin lüğatımda yeri yok,
Az konuŖur, öz söylerim aklımın yettiğince.

Efkar-ı umumiye hiç de bağlamaz beni,
Seçerim fikirleri, eleğim var kendimce.
Hafsalamın tazammun ettiğı gerçeğı,
Çok düşünür, az söylerim dilimin kabiliyetince.

Arif Kurt

Baska Mevsimler

Aç sen açabildiğince tüm çiçeklerini bahar.
Yine aşık olayım.
Aşık olup hem sevdaya dalayım.
Dalıp sevdaya kanatlanıp uçayım.
Kanadım varsa eğer hayatın anlamı var.

Aç sen açabildiğince tüm çiçeklerini bahar,
Nasıl olsa ölmek için baska mevsimler de var...

Arif Kurt

Batan Güneş

Karanlık çökerken
Ve sis kaplamışken bu şehri,
Martı telaşıyla çırpınıyorsa yüreğim,
Buğulandırıyor gözlerimi eğer kaybolan kızıl ufuk,
Güneş değil, sensin sisin ardına saklanan demek ki...

Karabasanları örtüyorsa üstüme karanlık,
Ve ulu orta dolup dolup taşıyorsa gözlerim,
Ayaz değil sevdan soluksuz bırakıyorsa bedenimi,
Yakamoz gibi uzayıp gidiyorsa içimdeki derin boşluk,
Ay değil, sensin sisin ardından beklenen demek ki...

Arif Kurt

Beklemek

Bir söze binbir umut başlarda beklersin ya hani,
Sonra bir mum gibi erir de tüm umutlar,
Şekilsiz bir yığın, bir birikinti olur sevda,
Anlam veremezsin...
Nerede hata yaptığını sorarsın hep kendine,
sevmek mi hata, beklemek mi yanlış olan?
Anlar da bir gün sevilen hatasını,
Bir mum yakmak isterse umuda;
Şekilsiz sevda yığınınından, anlarsın;
Ne beklemek hata, ne de sevmek yanlış olan.

Arif Kurt

Ben Şair Değilim

Ben şair değilim arkadaş.
Şiir yazmıyorum.
Şikintimi kelimelere döküp,
Özlemlerimi alt alta yazıyorum.
Sen buna şiir diyorsun.

Ben şair değilim arkadaş,
Aşkımı yazıyorum belli belirsiz,
Anlıyorsun...
Belki hissediyorsun,
Belkide seni sevdiğimi biliyorsun.
Gözlerini gözlerime dikip
Alay eder gibi şımarık,
Belki umursamaz
Belki davetkar,
'Sen aşıksın' diyorsun.

Ben şair değilim arkadaş;
Şiir yazmıyorum.
Anlıyor musun? ..

Arif Kurt

Bir Damla

En büyük buluttan kopan
en son damla olsan;
düşene kadar özgür,
kendince ağır, kendine göre umman.
Şeklinde saklı kişiliğin.
ve kendin kalabilmek içindir bütün çaban.
heyhat...
boşuna ümit,
boşuna kavga...
Özünde okyanussun
Aslında ummanda tek bir damla..

Arif Kurt

Bir Kanadı Olan Kuş

Tek kanadı olan kuş uçabilir mi?
Havadayken kaybetmişse eğer kanadını,
uçabilir, çakılıncaya kadar yere.
Ya yerdeyken kaybetmişse kanadını?

Peki, siz hangisi olmak isterdiniz?
Havadaki kuş mu? Yerdeki kuş mu?

Ben, umut beslemek isterdim, düşünceye dek yere
Çünkü umut etmektir uçmak,
Umudu beslemektir.
Dile düşmektense pervasız gönüllerde,
Ölümü özlemektir.

Peki, siz hangisi olmak isterdiniz?
Havadaki kuş mu? Yerdeki kuş mu?

Arif Kurt

Birlikte Büyümeliydik

Biz birlikte büyümeliydik seninle,
Hayatı birlikte tanımalıydık.
Birlikte şekillenmeliydi kişiliklerimiz.
Elim sendeyi birlikte oynamalıydık.
Birlikte sallanmalıydık,
O en sevdiğimiz ağacın dallarına kurulu salıncakta.
Rüzgarda savrulan saçlarınla,
Dünyanın en mutlu çocuğu olmalıydın.
Sıra bana hiç gelmese de olurdu.

Biz birlikte büyümeliydik seninle,
Birlikte okula başlamalı,
Aynı sırayı paylaşmalıydık.
Sonra orta ve liseyi de birlikte okumalıydık.
Böylece aynı beğenileri edinip,
Aynı şeylerden hoşlanırdık.
Aynı acıları paylaşır
Ve aynı inançla ayakta kalmaya çalışırdık,
Zor zamanlarda.

Biz birlikte büyümeliydik seninle,
Aslına bakarsan sevdiğim;
biz, daha büyük olabilirdik birlikte.

Arif Kurt

Çizgilere Basmadan

Çizgilere basmadan yürürüm bazen sokakta;
Canım sikkın ya da yalnızken.
Lanet olası çizgilerin hiç bir önemi yok,
Düşündüğüm tek şey sensin.

Bir tek sen varsın aklımda.
Mehtabı seyre dalmışken,
ay değil,
Tüm güzelliğinle sen varsın karşımda.

En çok satan kitabın kahramanı,
En çok izlenen filmin en güzel kadını,
Adımbaşı rastladığım sokakta,
Rüyalarımı esir alan,
En sevdiğim oyuncakım,
Toprağıma düşen her damla
Ve yeşeren tüm çiçeklerim.
Bir tek sen varsın hayatımda
Ve her yerindesin,
Ve her yerimdesin,
Ve hep sen varsın aklımda...

Arif Kurt

Çocukluğumun Yağmurları

Çocukluğumda yağardı böyle yağmurlar.
Tepeden tırnağa mutluluğa keserdim.
Etrafımda uçuşurken renk renk damlalar,
Renkten renge girer, akıp giderdim.

Şimdilerde renkten yoksun damlalar.
Ömür hazana ermiş, farketmemişim.
Sırrına ereydim o ilk zamanlar,
Saklayıp koynuma alıp gelirdim.

Arif Kurt

Dışarıda Olmak

Dışarıda olmak, her Şeyin dışında olmak istiyorum.
HerŐeyin dışında, kendimin bile...
İsteklerimin, sorunlarımın, sorumluluklarımın dışında.

Ben dışarıda olmak istiyorum;
Sosyal sınıfların,
saçı siyah mavi gözlülerin,
ya da esmer tenli insanların dışında...

Ben her Şeyin dışında olmak istiyorum;
Sevince ölümüne sevenlerin,
Sevince gözü başka hiçbir Şeyi görmeyenlerin dışında...

Ben dışında olmak istiyorum bunluk sohbetlerin,
küçük idealleri olan büyük insanların...

Ben dışında olmak istiyorum içinde olanların...

Arif Kurt

Duy Beni

Mavi göğü yırtan kartalın yalnızlığında,
Ve şarkısında bir bülbülün seher vakti.
İçini dolduran reyhan kokusunda duy beni,
menekşelerin mor-beyaz rengiyle akıp mavi gözlerinden
Benliğinde saklıyorum kendimi.
İçini titretiyorum zaman zaman.
Yaş olup süzülüyorum gözlerinden,
düşüp yok olmama izin verme n'olur
Tut beni...

Seni sınıksız saran sisindeyim doğanın,
Aldığın en derin nefesindeyim.
İçinde beslediğin hevesindeyim, bebeğim
Duy beni...

Buğulu gözlerimdeyim
Eliinden şekeri alınmış bir çocuğun.
Bükülen dudağında,
Yalvaran bakışlarımdayım;
Hani insafa getirir insanı.
Hadi şekerimi ver bana,
Duy beni...

Bir karıncanın telaşındayım gün boyu.
Sevgi topluyorum, hasret ekinliğinden.
Her gece gönlünün en derinindeyim,
Düşlerine akıyorum damla damla,
Duy beni...

Arif Kurt

Arif Kurt

Eski Dağ Evi

yağan yağmurun sesi
kendime zaman ayırmam gerektiğini hatırlatıyor bana.
Bir de deliksiz bir uyku çekmeyi...
Yapayalnız dolaşırken kalabalık şehir sokaklarında,
sıkışıp kaldığım hayat çarkları
her an sıkıyorken bedenimi
teneke kaplı bir çatı altında
yağmurun şarkısını dinlediğim
o eski dağ evini özlüyorum.
Hani o eski gaz lambasının utangaç ışığı gölgemi düşürürdü ya,
harcı çamurdan taş duvara...
Sarayımdı o eski dağ evi,
gölgem, tablosuydu taş duvarların;
şimdi şehirlilerin ayakları altında...

Arif Kurt

Filistin

Bir avuç zalimin zulmeti mi bu?
Yok mu hiç dahlimiz, masum muyuz biz?
Bölünürken mazlumların gece uykusu,
Zevk-ü sefa içinde değil miyiz biz?

Yüzyıllardır insanlığa tebelleş olan
Medeniyim diye geçinen medeniyetsiz,
Müminin mabedine süngülerle girerken,
Zevk-ü sefa içinde değil miyiz biz?

Kalırken enkaz altında minik bedenler,
Defnolurken gönüllere kefensiz.
Ardınca bakarken buğulu gözler,
Zevk-ü sefa içinde değil miyiz biz?

Yaşanırken mezalimin en kanlısı,
Dünya suskun, söylenenler mesnetsiz..
Dökerken mazlumlar kanlı göz yaşı,
Zevk-ü sefa içinde değil miyiz biz?

Arif Kurt

Gençliğim

Daim değil, bu günlerde
Değerini fark ettiğim.
Rengi solmuş resimlerde
Gördükçe i geçirdiğim.

Gücüm yeter sandım her Şeye
Hesapsız yaşadım günleri
Çok mahcubum bu günlerde
Nerede? Hani gençliğim.

Daim değil, Şimdilerde
Mecali yok dizlerimin
Eller titrek, ten buruşuk
Feri snmş gözlerimin.

Arif Kurt

Gerçeküstü

Gönül adamıyım ben, hayatı gerçeküstü yaşarım..
Nisan yağmurları ıslatamaz beni mesela;
Ben zaten sevdadan sıırsıklamım..
Cihana sığmayan hayallerimin sultanı;
Çırılçıplak gerçeklerimin kölesiyim..
Eğilip bükülmeden yaşarım ben hayatı;
Ha var, ha yok gibiyim yaşamın içinde mesela
Oysa apaçık duyguların belli belirsiz gölgesiyim..
Sormasalar söylemem,
Bakmazlarsa Görünmem,
Düşüncede mi varım, yoksa ben gerçek miyim?
Seline kapılmışım da sanki zaman nehrinin
Bir geceye takılır, bir sabaha çıkarda
Öyle sessiz sedasız akıp akıp giderim,,
Gönül adamıyım ben, hayatı bir düş gibi yaşarım..
Gerçekler söndüremez umutlarımı asla;
Varlığını ben, yokluğunda bulanlardanım.

Arif Kurt

Gönül Dediğin

Gönül Dediğin şey
Etten bir parça..
Sermayesi sevgi,
Düşünde harca..

Arif Kurt

Gönül Söz Dinlemez

Anlamsız gelirdi aşk gözyaşları,
Marifet sayardım yalnız olmayı,
Sevgisiz yaşadım da tüm baharları,
Gönül söz dinlemez, yar söz dinlemez.

Saklamak imkansız derin aşkları,
Aşka kapalıydı kalp kapıları,
Etrafıma ördüm de koca surları,
Gönül söz dinlemez, yar söz dinlemez.

Durmuş mantığım,şaşırdım kaldım,
Nasıl gururumu ayaklar altına aldım,
Yar beni anlar, dedim de kandım,
Gönül söz dinlemez, yar söz dinlemez.

Arif Kurt

Gülün Aşkı

Yalnızlığa kök salmış güldü,
Kurumuş bir dere yatağında.
Yalnızsı, üzgündü ama güzeldi.
Güzel olan her şeyi severdi.
Ömrü beklemekle geçerdi gülün.
Ne bir başka bir güldü beklediği,
Yalnızlığını paylaşmak için.
Ne de götürülmek bir sevgiliye,
Doğum gününde.
İnci tanesi parlaklığında tek bir çiy damlasıydı
Kucak dolusu sevgiyle beklediği.
Çünkü gül, yaprağında şebnem varsa güzeldi,
Ve bir damla su ancak gül yaprağında şebnemdi.
Güldü, çok severdi bir şebnemi olsaydı.
Hiç şebnemi olmadı.
Güldü, ağladı, ağladı,
Öylesine sevgi doluydu ki gül,
Paylaşılmayan yalnızlığı gülün rengini çaldı.
Güldü, çok severdi bir şebnemi olsaydı.
Ağlamakla geçirirdi ıssız, soğuk geceleri.
Sabah olduğunda
Döktüğü gözyaşlarınının her biri,
Başka güller için birer şebnemdi...

Arif Kurt

Hasret Nöbeti

Kuş uçmaz, kervan geçmez ufkumdan.
Bir ağırlık çökmüş üstüme arda kalan geceden.
Kıyısından bakıyorum hayatın.
Yaşanmamış mutluluklar sızıyor parmaklarımın arasından.
Renkleri saklı, şeffaf kelebekler uçuşuyor etrafımda.
Geride kalandan çok değil,
tükenmek üzere belki zamanım.
Nöbetindeyim binbir emekle yeşertilen mutlulukların.

Zaman yok, kalmadı artık beklemeye tahammül.
Ha kırık bir dal, ha yeni açmış bir kırmızı gül,
Ne varsa yeşerten simanda bir tebessüm,
Tut getir.
Nöbetindeyim tebessümlerin.

Bir hüznün çökmüş üstüme arda kalan geceden.
Yanık bir türkü tünemiş dudağımın bir köşesine.
Diğer yanında yanmakta olan bir sigara, duman duman.
Nöbetindeyim sevginin.
Bir mum gibi biteviye erimekte zaman.
Şimdiden duyuyorum sıcaklığını ellerinin.

23.05.2003

Arif Kurt

Hatırla Sevgili

Bir meltem eserde okşarsa saçlarını, bir anne şefkatiyle,
Hatırla Sevgili,
Saçlarına hiç dokunmamış ellerimin yetimliğini..
Değdiğinde gözlerine gün batımının kızılığı, bir akşam üstü,
Hatırla Sevgili,
Gözlerine doyasıya bakamamış gözlerimin derin hüznünü..

Arif Kurt

Hayal Denizi

Hayal denizinde bir tekne,
yelkeni umut dolu,
yelkeni hasret.
Uyur uyanık yaşı denizci alesta,
umutsuz, bitkin.
Fırtınaya açıyor gözlerini,
gözleri parlıyor,
kükrüyor yüreği,
zordur bu dalgalarla savaşmak.

Güçlü dalgalar, sert bir fırtına;
ihtiyar denizci genç,
ağzında yarıya inmiş bir sigara,
onun için mücadele demektir yaşamak.

Arif Kurt

İki Balık

İki sevimli balık
bir sevimli nehirde
sevimsiz bir çavlanın dibinde.
Gözleri yüksekte,
Amaç aşmak çavlanı.
Aşıp varmak sevimli bir göle.
ve kavuşmak o güzel şeye...
Her şeyin ardından,
üçüncü sevimli balık,
hoş geldin evimize...

Arif Kurt

İmkansızı Yaşamak

İmkansızı düşünmek yorar insanı,
İmkansızı yaşamaksa öldürür.
İnsanı sevmek değerli kılar hayatı,
Kendini sevmekse paylaşmayı öldürür.

Arif Kurt

İsimsiz

Şiir yazmak için şair mi olmak gerek?
Bir şiir yazmakla şair olunamaz mı?
Vuslata ermek için kaç kişi sevmek gerek?
Bir kişiyi sevmekle vuslat hak edilmez mi?

Arif Kurt

Kapa Gözlerini

Şusmakla s nermi arzular?
Öyleyse kapa gözlerini.
Bırak öylece,kalsın söylenecek ne varsa.
Dinle;
Bir g l neler anlatıyor çığlık çığlığa.
Kıyıda  ılgın dalgalar,
ve inadına uzayan umut ışığıyla yaşı deniz feneri yorgun.
Bütün umudu aydınlık şafaklar.
Beklemekle yetinirmi umutlar,
Öyleyse,
kapa gözlerini...

Arif Kurt

Kelebek

Kozasından yeni çıkmış
Binbir renkli bir kelebek gibi,
Dalmak varken çiçek bahçesine,
Binbir çiçek arasından birine takılıp kalman niye?

Sanki birkaç dakika ömrü kalmamışçasına
Bin baharın pembesine kanat çırpan kelebek gibi
Umuda sarılmak varken,
İhtimallerin en kötüsüne bağlanıp kalman niye?

Arif Kurt

Keşke

Gönül gönülü görmez bir sis kaplamış heryanı.
Yapayalnız kalmışız olduğumuz yerde.
Yazık..
Yürüsek biraz, azıcık ilerde,
Yaprağına çiğ düşmüş bir yasemin çiçeğinin dibinde
Duygu yüklü bir gönül var belki;
Yapayalnız, sonsuza giden bir yol belkide.
Yürüsek biraz,
biraz ilerde,
Kim bilir belkide,
KEŞKE...

04.03.1998

Arif Kurt

Kuzey Rüzgarları

Akşamları rüzgar kuzeyden esiyor,
Ürperiyorum...

Kokunu taşıyor rüyalarım.
Uçuşan saçlarını tenimde duyuyorum.

Akşamları kuzeyden esiyor rüzgar.
Uçuşan gül yapraklarında buluyorum ellerini.
Alıp koynuma ısıtıyorum.
Neden soğuk ellerin?
Gözün yaşlı, Gönlün buruk.
Sensin her gece içime çektiğim en derin soluk.

Bekle, Güneş batsın,
Akşam olsun.
Bırak kendini kuzey rüzgarlarının serin kollarına.
Bir uçtan bir uca akıp geç bütün ülkeyi.
Kucağında bebeğimi getir bana.
Minik ellerinde kırmızı karanfiller olsun,
Gözlerinde gözlerinin rengi,
Teninde tenin.

Emeğim, ekmeğim, sevgilim.
Tadı yok sen olmadan geçen gaybana gecelerin...

sevgili eşime...

Arif Kurt

Küflenmiş Aşklar

Yürek eskitmeye gelmişiz biz dünyaya;
Birde baka baka mehtabı aşındırmaya.
Nasır tutmuş yüreğimizde küflenmiş aşklarımız.
Yakamozları silmişiz suyun üstünden,
yapraklarını yolmuşuz tüm güllerin.
Dilimizde tüyler bitmiş aşk türküleri söylemekten.
Mısralara asmışız gözyaşlarıyla ıslanmış arzularımızı
Ve bakakalmışız uçup giden anıların ardından.
Hislerimiz galebe çalmış aklımıza,
Velhasıl,
Yürek eskitmeye gelmişiz biz dünyaya...

Arif Kurt

Nar Çiçeği

Nar çiçeği, reyhan kokusu, papatya sarısı gözlerinde...
Aslında bir umut sözlerinde aranan.
Pembe baharları ararken yeşil gözlerinde,
yine hüsrân,
yine kan, gözlerimden sızan.

Gül kokusu, sevda türküsü, aşk büyüsü pembe teninde,
uyur uyanık bir umut aradım sonsuza varan.
Kara, kurşun ağırlığında bulutlara sığınan yeşil gözlerin;
Yine hüsrân,
yine kan...
Yine belli belirsiz bir umut dimağımda
senden arda kalan.

Arif Kurt

Ramazan

İmsak vakti ezan ile
Vurdum nefsim kelepçe
Aç kalanın hali nice
Anlarız ramazan ile

Haramdan yüzün çevirip
Daim Allah'ı zikredip
Fakirin hakkını gözetip
Yaşarız ramazan ile

Ayet ile, hadis ile
Anlativer gel de dile
Şu orucun hikmeti ne?
Dinleriz ramazan ile

Oruç aç kalmak değildir
Açlığa sığınmak değildir
İmanın sırrına ermektir
Biliriz ramazan ile

Arif Kurt

Sabun Köpüğü Sevda

Sabun köpüğü sevda,
şakası yok.
Ağlamak istersinya hani önce,
sonra kızarsın kendine.
Dağılıverir sabun köpüğü sevda;
gülmek istersin,
sonra kızarsın kendine.
Sevgi sadakat ister,
sevilen hak etmese de.

Arif Kurt

Semaver

Hele şöyle demli bir çay koyda ince belli bardağa
Ardından iki lafın ucunu kıvrıp
Geçip giden zamanın kanadına iliştiriver.
Gözlerini yavaşça gözlerimden kaçırıp
En mahrem sırlarını ortalığa seriver.
Yarenlik bu olsa gerektir;
Bir yanında dostların,
Bir yanında fokurdayan semaver.

Gökte mah,
Göğün altında sazımdan dökülen tatlı nağmeler..
Ara sıra çekilen özlem yüklü bir ah..
Hüzünlere tercüman olur anlam yüklü dizeler..
Sen hele demli bir çay koyda ince belli bardağa
Buğusunda erisin kasvet ve keder..
Mutluluk bu olsa gerektir;
Bir yanında dostların,
Bir yanında fokurdayan Semaver..

Arif Kurt

Sen Uzaktayken

Sen uzaktayken ben,
hep hüzünlü şarkılar dinledim;
Hani o en sevdiğin hüzünlü şarkıları.

Sen uzaktayken ben,
hep aynı yerden seyrettim denizi;
Hani o en sevdiğin yerden.

Sen uzaktayken ben,
hep benden dinlemeyi sevdiğin
sevda türkülerini söyledim,titrete sesimle

Sen uzaktayken ben,
O en sevdiğin küçük saksıda, sevgi açan,
hasret kokan mor menekşeler yetiştirdim.

Sen uzaktayken ben,
hep batıdan esen rüzgarları kokladım.
Her güneş batımında.

Sen uzaktayken,
yakamozun eski keyfi yok,
eski neşe yok sanki çocuklarda bile.
Bütün sokaklar çıkmaza kesmiş,
ne yöne gitsem hep aynı yerdeyim,
nereye baksam hep sen.

Kahretsin, niçin hayatın tadı yok,
sen uzaktayken...

Arif Kurt

Sensiz Baharlar

Baharı yaşıyorum kışın ortasında.
Uzanmışım otların arasına.
Bir menekşe kulağımı gıdıklıyor.
Uygun adım yürüyen karıncaların ayak seslerini dinliyorum.
İki serçe flört ediyor karşıdaki nar ağacında.
Başucuma bir kelebek tünemiş, ben görmüyorum.
Ellerin kadar yumuşak kanatlarını gezdiriyor dudaklarımda.

Birden boran kesiyor taze baharım,
Şimşekler çakıyor hayallerimde;
Ne sen varsın yanımda,
Ne de dudaklarımı okşayan kanatların...

Arif Kurt

Sevgi

Sevgi değer katmaktır hayata,
Satıp üç kuruşu kendine ihaneti.
Alabildiğine özgür,
Alabildiğine derin,
Alabildiğine yüreğini ısıtan.

Ve saklamadan kendine hislerini,
Olabildiğince gür haykırabilmektir.
Dimdik ayaktayken,
Cesurca, arsızca ısrarlı,
Hatta gerekirse;
Pervasızca kararlı olabilmektir.

Sevgi değer katmaktır hayata,
Satıp üç kuruşu karanlığın mahpusluğunu.
El ele, kol kola,
Gönül gönüle sıcacık,
Tek bir yürek olabilmektir.

Aydınlığa giden yolda
Sevgi Değer Katmaktır Hayata.

18.03.1998

Arif Kurt

Sevgi Üstüne

Kainat sevgi üstüne kurulu.
Doğanın işleyişi sevgi üstüne.
Arının çiçeğe,
Çiçeğin güneşe hasreti,
Yağmurun toprağa düşmesi
Ve yeşermesi bir filizin,
Ağması engin göğe,
Tomurcuk bir gülün sararıp solması bile
Hep sevgi için
Ve yine sevgi gücüyle.
Sen bu düşünceleri öyle güzel yansıtıyorsun
Ve ben öylesine güçlü hissediyorum ki bunu...
Nihayet, benimde inadım sevgi üstüne,
Ve yine sevgi gücüyle...

Arif Kurt

Sevgi Yerine

Bağırıp çağısam sen giderken,
Kendimi yerden yere atsam,
Diz çöküp önünde yalvar yakar olsam,
Vaz geçermisin çekip gitmekten.

Şekeri elinden alınan bir çocuk gibi
bakıp ardından,
Salya sümük ağlasam,
Kurtulabilirmiyim sevdanın incesinden.
Birden yok olsam
sıyrılıp zamanın esaretinden
Kaçıp saklansam kendimden
Sevgi yerine yakasına yapışsam nefretin
Kurtulabilirmiyim sevdanın incesinden.

Arif Kurt

Sevmek Maharet

Maharet sevmektir, sevilmek değil.
Sevmek ululuktur, önünde eğil.
Aklına hakim ol, gönlüne değil,
Sevgi denen şeyden sen ne anlarsın...

Bakışın kor ateş, sözlerin zehir.
Aklında neler var, kim nerden bilir.
Sevilmenin kıymetini sevenler bilir.
Sevgi denen şeyden sen ne anlarsın...

Yıkıldım karşında, yerle bir oldum.
Unuttum kendimi, sende kayboldum.
Sonunda aşkımı kalbime gömdüm,
Sevgi denen şeyden sen ne anlarsın...

Arif Kurt

Sevmek Nedir?

Sevmek fedakarlık etmek değildir aslında kişiliğinden,
Senin feda etmediğini istememektir asıl, sevdiğinden.

1998

Arif Kurt

Sır

Herkesten sakladığım bir şey var;
Kendimden bile.
Anlamadan hissettiğim.
Belkide anlamayı beklediğim.
Her şeyi açıklıyor gözlerim.
Sözlerimse tutuk, ürkek.
Unutmuşum bütün kelimeleri.
Ne duruyorsun gözlerime baksana,
Seni bekliyor gözlerim.

Arif Kurt

Son Őirim

Bu benim son Őirim olacak.
Son glŐm Şu yüzümün bir köŐesinde unutulmuŐ tebessüm.
Son kayboluŐum aşkın deryasında.
Hüzünlü Şarkılar dinlemeyeceğim artık.
El ele dolaŐan aŐıklardan etkilenmeyeceğim.
Glp geçeceğim, tepeden tırnağa sevgiye susamış insancıklara.
Son duyuruŐumdu bu benim sevgiyi gönlümde.
Hiçbir zaman özür dilemeyeceğim senden;
Layık gördüğüm için seni,
sana verdiğim değere....

Arif Kurt

Sükut altındır

Söz gümüşse sükut altındır dediler,
Dinledim.
Ben sükut ettikçe,
Altında kaldım zulmetin...

Arif Kurt

Şekilsiz Sevgi

Sevgi şekilsizce dolaşırken etrafımızda,
Farkında olmayız çoğu zaman.
Bazen bir kelebek şekilsiz sevgiyi koyar önümüze,
bazen de gölgede kalmış bir mor menekşe.
Düşünmezken,
Aklınızda hiç yokken sevgi doluverir gönlünüze,
İçiniz ısınır lapa lapa yağan karla birlikte.
Ardından kayıtsız kalabilir misiniz nisan yağmurlarına?
Peki ya içi gülen bir çift tatlı bakışlı göze?
Hele bu gözler pembe beyaz bir tendeyse;
Bir sevgi şekillenmez mi içinizde?

Arif Kurt

Umutlar

Siyah beyaz,
Sevgi ve nefret.
Sevilene hasret;
İşkenceler sevene.
Umutlar sıcak,
Uzak ufuklar,
Yorgun düşmüş kanatlar.
Hayalin sıcak,
Yüreğim güçlü...
Ben kaldım kendimle;
Uçup gitti umutlar...

Arif Kurt

Utansın

Güneşe hasret sevda çiçeğim,
Yare müptela olmuş sarı papatyam.
Eğilmiş, üzölmüş olsanda gece ayazda,
Sevdana inanmayan gönöl utansın.

Yağmura hasret sevda çiçeğim.
Sevmiş bülböl, güle olmuş müptela.
Figanın anlamsız, gün çok uzakta,
sevdana inanmayan gül utansın.

Toprağa hasret sevda çiçeğim.
Sana tutkun, Sana vurgun şu gönlüm var ya,
Çürüyüp yok oldum, serim toprakta,
Meramımı diyemeyen diller utansın.

Arif Kurt

Uzat Elini

Sabaha erdik dostum, aç gözlerini,
Sıyrılıp hüzünlü gecenin zifiri karanlığından.
Tanyerinin aydınlığında saklı binlerce umuttan biri senin,
Uzat elini.

Ziyasında gölge oyunları oynadığın mumun alevi
Utanır olmuş ışığı altında güneşin.
Gölgeler bir bir sızıışmış,
Bak, bir sen kalmışsın geceden arda kalan.
Ne kadar sürer bu keşmekeş,
Nedir bu baharındaki hazan? ..
Haydi unut derdini;
Uzat elini.

Arif Kurt

Vazgeçme

Anlamaksa amacın dinlemekte;
Dinle, ama direnme kendi fikrinde.
Anlatmaksamamacın kendini;
denemekten vazgeçme...

Arif Kurt

Yağmur Yağacak

Enikonu karardı gökyüzü;
yine yağmur yağacak.
Yine yağmur yağacak ve yine beni derde boğacak.
Ne kadarda ağır görünüyor bulutlar
ve toprak ne kadar susamış.
Yüregim kabardı yine.
Ne çok yüklüymüş anılarla
ve ne çok dolmuş göz pınarlarım.
Birazdan fırtınalar kopacak,
şimşekler çakacak ruhumda,
hıçkırıklar gök gürültüsünü bastıracak;
göz yaşlarımsa umutlarımı.
Ne kadarda ağır görünüyor bulutlar,
yine yağmur yağacak...

Arif Kurt

Yapar mısın?

Aradım buldum sevdayı.
Kaybettim uğruna dünyayı.
Bana ettiğin ezayı,
ben ölünce çeker misin?

Şiirlere döktüm içimi.
Onda buldum teselliyi.
Yazdığım tüm dizeleri,
ben ölünce okur musun?

Sonunda buldum gerçeği.
Sildim içimden sevgiyi.
Aşkla büyüttüğüm çiçeği,
ben ölünce sular mısın?

Arif Kurt

Yarım Yaşanan Duygular

Sancısı var gönlümde yarım yaşanan duyguların.
Açmadan solan bir gülün.
Batmadan daha güneş, biten bir günün.
Sararmamışken daha tüm yapraklar, yaşanan hüznün.
Ermeden vuslata biten bir ömrün sancısı...

Seviyora ermeden tükenirse papatyanın yaprakları,
Yüreğim sızlar;
Yarım yaşanırsa sevda,
Sarılmadan doyasıya...

Arif Kurt

Yaşanası Hayat

Yaşanası hayat neler öğretiyor insana;
Hiç aklında yokken sevmeyi,
Sonra,
Hiç düşünmediğin bir anda ayrı düşmeyi,
Hıçkıra hıçkıra ağlamak isterken
Gülümsemen gerektiğini öğretiyor.

Yalnız kalmayı,
Yalnızken mutlu olmayı,
Mutlu olmak için umuda sarılmayı,
Şadakati, vefayı, özlem duymayı,
Özlemini besleyen anılara sarılmayı...
Yaşanası hayat,
Bir ipi kopuk salıncakta sallanmayı öğretiyor insana...

Arif Kurt

Yaşanmışlık

Yaş almak yaşlanmak olmamalı,
Yaşanmışlık olmalı..
Öyle ki dolu dolu ve doyasıya..
Yıllar sonra sorguladığında hayatı,
Keşke'ler değil İyi ki'ler çoğunlukta olmalı..
Öyle ki Kocaman bir tebessüm belirsin dudağında..

Arif Kurt

Zor Zanaat Yaşamak

Zor zanaatmış yaşamak,
Kendini anlamadan;
Beceremedim...
Sevdanın incesine takılıp
Savrulan arzular
Görüşümü engelliyor.
Yağmur gözlerinin ardına gizlenen
sevdami arıyorum.
Yaklaştıkça uzaklaşıyorum sanki.
Derin uçurumlar var önümde.
Önemsemiyorum...
Sevginin kıyısında
katılaşmış gönüllerden
sevgi kırıntıları toplamaktan sıkıldım.
Şafaklara uzayan şımarık hayallerimde
kurduğum gölge gönül şatolarımın
yerle bir olmasından bıktım.
Zor zanaattir sevmek, biliyorum...
Yinede seni seviyorum.

Arif Kurt